

בש"פ 8837/18 - חברת משולם פיש סגל אנרגיה בע"מ נגד משטרת
ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8837/18

כבוד השופט ע' גروسקובף

לפני:

חברת משולם פיש סגל אנרגיה בע"מ

המבקשת:

נגד

משטרת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לעורר על החלטת בית המשפט המחווז
מרכז בלוד מיום 25.11.2018 בע"ח 48649-11-18
שנייתה על ידי כבוד השופט עמי קובו

עו"ד תמיר סולומון
בשם המבקשת:

ההחלטה

לפני בקשות תלעורר, לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש],
תשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי"), על החלטת בית המשפט המחווז מרכז בלוד (השופט עמי קובו) מיום
25.11.2018 בע"ח 48649-11-18, בגדה התקבל עורה המשhiba על החלטתו בתי המשפט שלום בפתח תקווה המיום
22.11.2018 (השופט פרפי ארנינה והשופט מרוב גרינברג, בהתאם בה"ת 15.11.2018 ומיום 23.11.2018).

1. בתחילת חודש נובמבר 2018 המשיבה תפשה לבקשת שני רכבים (להלן: "הרכבים התפוסים") בשל חד כי אלה שימשו לביצוע עבירות של רישיון עסקים, הלבנת הון ומעשי פזיות ורשלנות לפי סעיף 338 לחוק העונשין, תשל"ג-1977.

2. ביום 15.11.2018 התקיים דיון בבקשת השחרור הרכבים התפוסים, במסגרת הורה בית משפט השלום (השופט רפי ארנה) על השבת הרכבים לבקשת בכפוף לרישום עיקול וזו מנעה על הרכבים לטבות מדינת ישראל. בעקבות זאת, הגישה המשיבה ערך בבית המשפט המחויז שערקרו בתנאים שנקבעו לשחרור הרכבים התפוסים.

3. בין היתר, התברר כי משרד הרישיון מסרב לבצע את רישום העיקול, ועל כן ביום 16.11.2018 הגישה התביעה לדיון מחדש בבקשת שחרור הרכבים. ביום 22.11.2018 קבע בית משפט השלום (השופט מרב גרינברג) כי טענות התביעה מוקמן בערר שהגישה המשיבה לבית משפט המחויז. יחד עם זאת, הורה כי ככל שההבקשת תפקיד 25,000 ש"ח בצויר התחייבות עצמית של בעלייה בסך 50,000 ש"ח ניתן יהיה להורות על שחרור הרכבים התפוסים וזאת עד למתן החלטה סופית בערר.

4. ביום 25.11.2018 צו בית המשפט המחויז (השופט עמי קובו) בערר המשיבה וקבע כי סכום ההפקדה בסך 25,000 ש"ח הוא ראוי, חרף שווים הגבוה של הרכבים, וזאת בהתחשב בסיכון ה啻לווט בתיק (שאינם מן הגבויים), העבירות המיויחסות והמורכבות בנוגע לבועלות ברכבים. יחד עם זאת, הורה בית המשפט כי יש להוסיף על התנאים שקבע בית משפט השלום, חלף התנאי של רישום העיקול, רישום על איסור דיספוזיציה ברכבים, ביטוח לטבות מדינת ישראל וכןUberות צד ג' בסך 50,000 ש"ח אשר תיחתום על ידי אשת מנהל התביעה (להלן: "שלשות התנאים החלופיים").

מכאן בקשר רשות לערור שלפניי.

5. בבקשת שלפניי טוענת התביעה של טענות באשר להליך תפיסת הרכבים, ובכלל זאת היעדר עילה לתפיסת הרכבים על פי סעיף 32(א) לפקודתסדר הדין הפלילי (מעצרחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 או על פי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, היעדר תיעוד וממסכים להליך התפיסה והיעדר אינדיקציה וסיכוי לחייבות עתידי המצדיקים את המשך החזקת הרכבים. מכל מקום, דורשת התביעה "לשחרר את הרכבים לאלטר כנגד חלופת תפיסה מינימאלית של הוורת התחייבותו העצמית של מנהל החברה, ולהורות על השבת הפקדת המזומנים בסך של 25,000 ש"ח לבקשתך" (סעיף 43 לבקשת רשות לערור).

6. דיון הבקשה להידחות, אף שלא שנדרשת תגובת המשיבה. כידוע, רשות לערור ב"גלאול שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של הנאשם, או כאשר מתעורר חשש לא-צדק חמור או עיוות דין ל辩. כלל זה גם בנסיבות בהן מוגשת לבית המשפט בקשה רשות לערור לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפליליכי שנעשה בענייננו (ראו: רע"פ 5295/18 מאורני מדינתישראל - המחקה הכלכלי בתפרקליטות המדינה, פסקה 13 והasmכתאות המובאות שם (15.8.2018)). הבקשה שלפניי אינה נמנית בגדר אותם מקרים.

7. לוֹז טענותיה של המבוקשת לאורך ההליך, הן בבית משפט השלום והן בבית המשפט המחוזי, אינן באשר לכך שיש לקבוע תנאים כנגד התפוסים, אלא באשר לטיבם של אותם תנאים. לפיכך, אין זה מקום להידרש לטענות עקרוניות באשר לעצם תפיסת הרכבים.

8. זאת ועוד, מעיוון בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי מיום 25.11.2018 עולה כי לאחר שנשמעו טענות הצדדים ובעקבות העורות בית המשפט, שלושת התנאים החלופיים הוצעו על ידי הצדדים עצם והוסכמו על ידם. ואולם, מיד לאחר שנתן בית המשפט המחוזי תוקף להסכמות הצדדים, חזר בו בא-כוח המבוקשת מהוסכמתו. עובדה זו, והטעמים להנגדות "הפטאומית", לא ציינו על ידי המבוקשת בבקשתה שלפנוי, ולפיכך גם מסיבה זו אין מקום להיעתר לבקשה.

9. סוף דבר: הבקשה נדחתת. משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ט (2.1.2019).

שאפט